

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1955 m.

birželio

1

TREČIADIENIS

Nr.64(1182)

Kaina 15 kap.

Numeryje:

1. Dabar brangi kiekviena valanda. Visas jėgas, visas priemones sėjai užbaigti—1 pusl.
2. V. DAUKŠA. Nepasiduoti nusiramino nuotakoms—2 pusl.
3. V. ŠAKALYS. Už greitesnį sėjos užbaigimą—2 pusl.

4. Socialistinio žemės ūkio pergalių apžiūra—2 pusl.
5. Šviesi ir laiminga vaikystė Tarybų šalyje—3 pusl.
6. K. KEDAITIS. Įžymi lietuvių liaudies rašytoja—4 pusl.
7. Skaitytojų laišakai—4 pusl.

Užbaigti sėją artimiausiomis dienomis

Praeina geriausiai sėjos terminai. Kiekviena praleista dabar diena daro nuostolį derliui. Štai kodėl taip svarbu, kad kiekviename kolūkyje sėja būtų užbaigta artimiausiomis dienomis.

Priešakiniai rajono kolūkiai, pasinaudodami nusistovėjusiu paskutinėmis dienomis palankiu oru, žymiai spartina sėjos tempus. Antai, „Garbingo darbo“ kolūkis per paskutinį penkiadienį pasėjo 110 ha vasarinių kultūrų, jų tarpe 23 ha kukurūzų, 18 ha linų ir 8 ha bulvių. Kolūkis jau baigia sėti grūdines kultūras. Paspartinę sėjos tempai Stalino vardo, Čapajevų vardo ir kai kuriuose kituose kolūkiuose.

Tačiau daugelyje rajono kolūkių ligi šiol sėjos tempai tebelieka labai nepatenkinami. Ir tai nežinint to, kad yra visi galimybės sparčiai vykdyti sėjos darbus, „Raudonojo Spalio“ kolūkis yra labiausiai atsilikęs sėjoje. Sėjos planas čia įvykdytas vos 20,4 proc. Argi kolūkyje nėra galimybės vykdyti sėjos darbus taip, kaip juos vykdo priešakiniai kolūkiai? Yra visi galimybės. Čia yra pakankamai traukiamosios jėgos, dirba 6 galingi traktoriai. Pagaliau ir dirva čia maža kuo skiriasi nuo eilės kitų rajono kolūkių. Priežastis glūdi tame, kad kolūkio valdyba ir pirmininkas drg. Kudoba iš pat pavasario pradžios prapratė pasitelkti įvairiomis objektyviomis priežastimis ir ligi šiol vis dar nenori matyti, kad šių priežasčių jau seniai nėra. Kolūkyje blogai organizuojamas darbas, pašlijusi darbo drausmė, kolūkio valdyba neveda reikiamai laukininkystės brigadoms. Tai ir yra svarbiausia kolūkio atsilikimo sėjoje priežastis.

Mūsų kolūkiams dar teks atlikti daug darbų. Ir atlikti juos reikia kuo greičiau, nes laukų darbų vykdymo terminai jau praeina. Todėl dabar, kaip niekada, reikia padidinti visų kolūkiečių ir mechanizatorių darbo įtempimą. Tuo tarpu eilėje kolūkių ir traktorinių brigadų ligi šiol nėra reikiamo darbo įtempimo. P. Cvirkos vardo kolūkyje, pavyzdžiui, darbo diena paprastai prasideda 9–10 valandą ryto ir trunka vos 6–7 valandas. Argi taip dirbant galima tikėtis sėkmės sėjoje, gauti gausius derlius?

Dar blogai dirba MTS traktorijų parkas. Daugumoje traktorinių brigadų traktoriai dirba tik dienos metu, gi darbas nakties metu neorganizuojamas. Blogai panaudojamos traktorinės sėjamosios. Eilėje kolūkių ligi šiol sėjamosiomis neužsėta nė vieno hektaro. O juk kolūkiuose yra dideli plotai suartos žemės. Jie laukia sėjamųjų. Ir nors kalbama daug apie sėjamųjų panaudojimą, tačiau ligi šiol MTS direkcija nepasiekė griežto persilaužimo šiuo reikalu.

Dabar lemiama kukurūzų sėjos diena. Norint gauti gausų burbulių ir žaliosios masės derlių, kukurūzų sėja būtina užbaigti artimiausiomis dienomis. Tuo tarpu eilėje kolūkių ir toliau neatsakingai žūrima į kukurūzus. Kuo gi kitu galima paaiškinti tą faktą, kad „Lenino atminties“ kolūkyje ligi šiol tepasėta vos 2 ha kukurūzų, kai tuo tarpu pagal planą kolūkis turi užsėti kukurūzais 58 ha. Labai lėtai vyksta kukurūzų sėja „Bolševiko“, M. Melnikaitės vardo ir eilėje kitų kolūkių.

Su tuo taikstytis jokiu būdu negalima. Kukurūzus reikia pasėti artimiausiomis dienomis, nes nuo to priklausys tolesnis visuomeninės gyvulininkystės išvystymas, kolūkiečių materialinės gerovės augimas. Lygiagrečiai su šiais darbais, reikia greičiau pasėti linus, pasodinti bulves.

„Pavasario diena metus maitina“,—sako liaudies patarlė. Praleisti dabar nors vieną dieną—reikia netekti žymaus kiekio derliaus. Dabar visos kolūkiečių, mechanizatorių, visų žemės ūkio darbuotojų jėgos turi būti nukreiptos į tai, kad artimiausiomis dienomis kiekviename kolūkyje būtų užbaigta pavasario sėja.

Ruošiasi dainų šventei

Degesiškių septynmetėje mokykloje veikia ruošiamasi dainų šventei.

Šios mokyklos moksleiviai aktyviai lanko repetitijas, kurių metu jau išmoko „Partija—mūsų vairininkas“, „Tėvynė“, „Gera tu, Maskva“, „Tamsioje girioje“ ir eilę ki-

tų dainų. Be to, mokyklos saviveiklininkai išmoko šokius „Tuljakas“, „Aguonėlė“ ir kitus.

Atkaklus jaunųjų saviveiklininkų darbas padės jiems sutikti dainų šventę gerai pasiruošus.

V. Savičenko

Dabar brangi kiekviena valanda. Visas jėgas, visas priemones sėjai užbaigti!

Sąlygos vienodos—rezultatai skirtingi

Julijos Žemaitės vardo kolūkio IV laukininkystės brigados, vadovaujamos brigadininko drg. Lašo, laukuose verda darbas. Nuo ankstyvo ryto ligi vėlaus vakaro dirba čia kolūkiečiai ir kolūketės, stengdamiesi kaip galima greičiau užbaigti pavasario sėją. Vieni jų aria, kiti akėja, treti pristato grūdus, ketvirti sėja.

Darnaus darbo rezultatas—brigadoje jau pasėta 121 ha, arba 75,3 proc. grūdinių kultūrų ir 6,22 ha, arba 28,3 proc. kukurūzų.

Artimiausiomis dienomis grūdinių kultūrų sėja užbaigsiame ir imsimės bulvių sodinimo,—pareiškia laukininkystės brigados brigadininkas drg. Lašas.—Dirva bulvėms jau pilnai paruošta.

Visai kitaip yra III ir V laukininkystės brigadose, vadovaujamos brigadininku drg. Vaitonio ir Borisovo, kur iki šios dienos tepasėta: vienoje vos 1,5 ha kukurūzų, o kitoje—11 ha grūdinių kultūrų ir 2 ha kukurūzų.

Kame gi dalykas? Kodėl esant lygiai tokioms pat sąlygoms, esant tokiai pat darbo jėgai, IV laukininkystės brigadoje, vadovaujamoje brigadininku drg. Lašo, baigiama atlikti pavasario sėja o čia, galima sakyti, dar nepradėta?

Dalykas tas, kad IV laukininkystės brigados brigadininkas drg. Lašas teisingai organizavo brigadoje darbą. Septintą valandą ryto visi kolūkiečiai jau būna susirinkimo punkte. Čia kiekvienas gauna konkrečią dienos darbo užduotį. Darbo metu brigadininkas būna laukuose ir kontroliuoja darbų eigą.

Daug padeda pavasario sėjos spartinimui ir reguliariai leidžiamas brigadoje kovos lapelis. Jame iškelti darbo pirmūnai, kaip Petras Andrijauskas, Jonas Vasalauskas, Antanas Ragauskas, Nastasija ir Varvara Kisellovos, ir griežtai kritikuojami tinginiai.

Gi III ir V laukininkystės brigadose dėl brigadininkų drg. Vaitonio ir Borisovo apsilėidimo visi pavasario sėjos darbai vyksta savieigos keliu. Į darbą kolūkiečiai renkasi apie vidudienį, pusę jų kasdien darbuose nedalyvauja. Toks darbo organizavimas negali duoti ir teigiamų rezultatų.

Minėtose laukininkystės brigadose pašliję kolūkiečių darbo drausmė, kas privedė prie to, jog pavasaris baigiasi, o sėja dar nepradėta.

Kolūkio pirmininkas drg. Leonovas ir MTS agronomas kolūkyje drg. Pivarauskas turi pareikalauti iš III ir V laukininkystės brigadų brigadininkų drg. Vaitonio ir Borisovo pertvarkyti darbą, panaudoti visas jėgas darbu paspartinti, sėjai artimiausiu laiku užbaigti.

G. Strelcovas

Pradėjo bulvių sodinimą

„Lenino atminties“ žemės ūkio artelės nariai, drauge su kitų kultūrų sėja, pradėjo bulvių sodinimą.

Kolūkyje jau pasodinta 2 hektarai bulvių.

A. Rimkus

PRANEŠIMAS

apie pavasario sėjos eigą rajono kolūkiuose 1955 m. gegužės 31 d.

Eil. Nr.	Kolūkių pavadinimas	Viso vasarinių kultūrų	Pasėta procentais			
			Tame skaičiuje			
			Grūdinių	Iš jų kukurūzų	Linų	Bulvių
1.	„Garbingo darbo“	74,5	92,5	52,3	56,4	17,3
2.	„Naujo gyvenimo“	60,2	74,4	56,1	45,4	—
3.	„Lenino atminties“	46,0	60,2	3,4	24,0	5,0
4.	Ždanovo vardo	44,4	53,3	16,4	—	—
5.	M. Melnikaitės v.	44,3	59,1	7,7	60,5	—
6.	Stalino vardo	43,1	56,0	43,3	—	—
7.	Čapajevų vardo	37,4	48,9	9,4	—	—
8.	Kalinino vardo	35,8	43,2	8,4	—	—
9.	„Pirmūno“	34,5	50,4	22,6	6,1	—
10.	„30 m. komjaunim.“	34,0	53,7	18,5	—	—
11.	Tarybų Lietuvos*	30,8	42,1	18,8	1,6	—
12.	P. Cvirkos vardo	29,9	47,0	11,1	—	—
13.	„Bolševiko“	22,2	28,3	3,9	—	—
14.	„Pažangos“	21,3	30,7	11,4	—	—
15.	Mičurino vardo	20,6	24,8	7,1	—	—
16.	„Raudonojo Spalio“	20,4	30,5	21,8	—	—
17.	J. Žemaitės vardo	20,0	30,9	18,1	—	—

MTS direkcija

„Tarybų Lietuvos“ kolūkio III laukininkystės brigados brigadininkas Baubinas geriausioje žemėje pasėjo miežius ir kitas grūdines kultūras. Dabar jis nurodinėja, kad jo brigadoje nesą kur sėti kukurūzus.

(Iš skaitytojų laiškų)

Kukurūzai—kam čia jų? Geriau miežių, avižių. Kuzmino pieš.

(TASS).

Paspartinę sėjos tempus

Paskutinėmis dienomis žymiai paspartinę laukų darbus M. Melnikaitės vardo kolūkyje. Greta vasarojaus sėjos, sėjami linai, kultūros žaliajam konvejeriui. Per paskutines penkias dienas kolūkyje pasėta 13 ha linų, gi iš viso linų pasėta 23 hektarai.

Žaliajam konvejeriui pasėta 8,5 ha mišinio ir kitų vasarinių kultūrų.

D. Karka

PADEDA KOLŪKIUI

Zatokų apylinkės Tarybos darbuotojai suteikia „Garbingo darbo“ kolūkiui pagalbą auginant kukurūzus. Jie pristėmė įsipareigojimą užsėti ir išauginti kolūkyje vieną hektarą kukurūzų. Savo įsipareigojimą jie vykdo.

Jie gerai įdirbo dirvą, skirtingai kukurūzams sėti, patarė ją vietinėmis ir mineralinėmis trąšomis. Sėja atlikta kvadratinio-lizdinio būdu. Tai užtikrins gausų derlių.

Gražų darbo pavyzdį parodė Zatokų klubo-skaityklos vedėja drg. N. Garšanova.

Z. Černiauskaitė

PARTIJOS GYVENIMAS

Nepasiduoti nusiramimo nuotaikoms

Nemaža padirbėjo Stalino vardo kolūkio pirminė partinė organizacija vystant gyvulininkystę. Komunistams vadovaujant, buvo vykdomas gyvulininkystės darbuotojų parinkimas, jų mokymas. Dauguma gyvulininkystės darbuotojų pernai baigė trimečius zootechnikos kursus. Komunistas drg. Sokolovas vadovauja kolūkio statybinei brigadai. Ji per keletą metų pastatė ir pertvarkė eilę gyvulininkystės patalpų.

Partinės organizacijos pastangos neliko be vaisių. Kolūkio visuomeninė gyvulininkystė, palyginti su dauguma rajono kolūkių, išvystyta stipriau. Pakilo gyvulių produktyvumas, padidėjo pieno ir mėsos išieiga.

Tačiau kai kolūkis išėjo į pirmaujančių gretas, partinėje organizacijoje pradėjo reikštis nusiramimas. Partinės organizacijos sekretorius drg. Kazanovas—jis gi ir kolūkio pirmininkas—ne kartą jau pareiškė, kad kolūkis žengia pirmą visų, kad kitiems kolūklams toli gražu neprivyti Stalino vardo kolūkio tiek laukininkystėje, tiek ir gyvulininkystėje.

Tokie pareiškimai—ženklas, kad pradeda svaigti nuo laimėjimų, kurie, reikia pasakyti, nėra jau tokie dideli. O paskutiniu metu ir visai nėra kuo pasigirti. Per 7 šių ūkinį metų mėnesius iš kiekvienos karvės gauta vos po 330 litrų pieno. Dar nepastatyta atpenėjimui kiaulės.

Tokia padėtis nekelta partinei organizacijai nerimo. Kolūkyje neslūgima reikla-

mų priemonių tolesniam gyvulininkystės išvystymui užtikrinti. Kolūkio fermų darbuotojams teks šiemet nemaža padirbėti, kad padarytų persilaužimą gyvulininkystės produktų gamyboje. Be konkretaus, plačiai išvystyto, viešo socialistinio lenktyniavimo to pasiekti, pakelti gyvulininkystės darbuotojus į kovą dėl jiems iškeltų uždavinių įvykdymo nebus įmanoma. Gi partinė organizacija tuo nepasirūpino. Gyvulininkystės darbuotojai dirba be perspektyvos. Įsipareigojimų nėra viena melžėja, nė viena kiaulininkė neprisiėmė, neiškvietė kitų lenktyniauti už gyvulininkystės produkcijos padidinimą. Vienintelis šaltinis, iš kurio kolūkiečiai sužino apie savo darbą,—išdirbtų darbadienių atskirais mėnesiais sąrašas kolūkio valdyboje.

O kodėl negalima būtų įrengti rodiklių lentą pačiose fermose? Ją reguliariai užpildant, būtų tuojau matyti, kuri melžėja, kuri kiaulininkė pasiekė geriausių rezultatų. Tuojau būtų galima supažindinti kitus su jos darbo patirtimi ir tuo būdu pasiekti bendro darbo pakilimą.

Agitatorius gyvulininkystės fermose su laikraščiu, paskaita, kovos lapeliu—retenybė. Nieko nuostabaus. Juk nuolatiniu agitatoriaus čia net nėra išskirta.

Neseniai į gyvulininkystės fermas atėjo dirbti naujos kiaulininkės. Ar pasirūpino partinė organizacija, kad jos būtų supažindinamos su zootechnikos ir veterinarijos taisyklėmis, keltų savo kvalifi-

kaciją, mokytųsi iš labiau patyrusių kiaulininkų? Deja, ne. Konkretios paramos joms partinė organizacija nesuteikė.

Didelį uždavinį teko išspręsti partinei organizacijai drauge su kolūkio valdyba sudarant perspektyvinį planą. Stiekiant, kad būtų išnaudotos visos galimybės, visi rezervai gyvulininkystei sparčiau išvystyti, be gyvulininkystės darbuotojų apsieiti negalima. Bet kolūkio partinė organizacija nieko nepadarė, kad eiliniai fermų darbuotojai būtų supažindinti su perspektyviniu planu, su savo uždaviniais. Jeigu tai būtų padaryta, jeigu fermos darbuotojai žinotų, kokios uždaviniai jiems keliami, kokios perspektyvos stovi prieš juos, nėra abejonės, darbas fermose vyktų žymiai geriau, negu dabar. Juk kiekvienas gyvulininkystės darbuotojas būtų labiau užinteresuotas savo darbu, jaustų didesnę atsakomybę.

Uždaviniai, kuriuos turi išspręsti Stalino vardo kolūkio partinė organizacija toliau didinant gyvulininkystės produktų gamybą, dideli. Bet juos sėkmingai išspręsti yra visos galimybės. Reikia tik palaikyti tampresnius ryšius su gyvulininkystės darbuotojais, žadinti jų iniciatyvą, griežtai kovoti prieš nusiramimą. Tai laidas, kad Stalino vardo kolūkis sugebės sparčiai žengti pirmyn, sėkmingai įvykdyti penkmetiniame plane numatytus uždavinius.

V. Daukša

Už greitesnį pavasario sėjos užbaigimą

Gegužės 26 d. Ždanovo vardo kolūkyje įvyko atdaras partinis susirinkimas, kuriame buvo apsvarstyta pavasario sėjos eiga, kukurūzų sėja.

Pranešimą padaręs kolūkio pirmininkas drg. Diomkinas pareiškė, kad tai dienai kolūkyje pasėta tik 263 hektarai vasarinių kultūrų, kas nesudaro nė pusės gamybiname plane numatyto kiekio. Ypačingai lėti sėjos tempai I ir V laukininkystės brigadose.

—Jei per šį mėnesį V laukininkystės brigada, — toliau kalba pranešėjas, — pasėjusi tik 39 ha ankstyvųjų kultūrų ir uždelsė sėja, tai tas daugiau ar mažiau pateisinama. Ten žmonės be darbo nesėdėjo. Jei esant šlapioms dirvoms brigada sėti negalėjo, tai ji paruošė sėjai 56 ha plotą. Bet kuo pateisinti I brigados nejudrumą? Čia, pavyzdžiui, per paskutines 5 dienas nepasėta nė vieno kilogramo grūdų, o ir dirvų sėjai, galima sakyti, neruošė. Daugelis I brigados kolūkiečių rūpinasi pirmoje eilėje apsėti savo pasodybinius sklypus, pas save po 2-3 dienas laiko arklis. Gi brigadininko drg. Marketovo tai visiškai neįmanoma. Labai lėtai vyksta sėja II ir III brigadose, kuriose dar silpna darbo drausmė.

Apsistojęs ties kukurūzų sėjos eiga laukininkystės brigadose drg. Diomkinas pareiškė:

—Ne kitaip, kaip dėl grandininkų ir brigadininkų drg. drg. Sapožnikovo ir Lamanausko apsileidimo, II ir IV laukininkystės brigados kukurūzų sėjos dar nepradėjo. Brigadininkas J. Lamanauskas dar neišskyrė kukurūzų pasėliams dirvų. Be to, ir kitos laukininkystės brigados vos tik pradeda sodinti kukurūzus. Kolūkyje jų pasodinta 10 ha, bet tai atlikta daugiausia mokinių ir šefų įėjomis.

Baigdamas pranešėjas kvietė aktyvą plačiai išvystyti masinį-aiškinamąjį darbą kolūkiečių tarpe, mobilizuoti visus žmones tam, kad vasarą, linų sėja, kukurūzų sodinimas būtų užbaigtas artimiausiomis dienomis ir pradėtas masinis bulvių ir daržovių sodinimas.

—Šiipnai I brigadoje vyksta pavasario sėja todėl, — pareiškė kalbėjusi kolūkietė A. Lizunova, —kad čia netiesiogiai paskirstyta darbo jėga. Tuo metu, kada seniai ir paugliai skiriamai sėjos darbams, darbingi vyrai, kaip Rūkštelė, Janaudis, ruošia miško medžiagą, malkas. Brigadoje nėra kontrolės arklį naudojimui. Antai, paauglys Leipus švintant ima po ranka

pasitaikiusius arklus ir aria savo ir kaimynų pasodybinius sklypus. Dienos metu gi jis dirba jau kitais, jam pritrūvintais arkliais. Taip tie nepailsėję arkliai kitų artojų yra vėl kinkomi į darbą, ir jais, aišku, dienos užduotis jau neįvykdoma.

MTS agronomas kolūkiui drg. Žilytė nurodė reikalą artimiausiu metu pradėti linų sėja, bulvių sodinimą. O linams dar nė nepradėtos ruošti dirvos: bulvių sėkla dar luobėse.

Kalbėję kolūkio laukininkystės brigadų brigadininkai pareiškė, kad mobilizuojant visus kolūkiečių jėgas sėjai jie negauna paramos iš aktyvo. Agitatoriai brigadose—reti svečiai. Tokiu būdu tiek organizacinis, tiek ir politinis-masinis darbas brigadose paliktas vien brigadininkams.

Kolūkio partinės organizacijos sekretorius drg. Primakas nurodė reikalą pagerinti klubo-skaityklos ir bibliotekos darbą. Šių įstaigų darbuotojams reikia kasdien buvoti pas kolūkiečius, brigadose, o neapriboti savo darbo tik knygų išdavimu.

Susirinkimas, apsvarstęs esamas galimybes, numatė priemones sėjos darbams greičiau užbaigti.

V. Šakalys

Socialistinio žemės ūkio pergalų apžūra

Pasikalbėjimas su Lietuvos TSR žemės ūkio ministru, Visasąjunginės žemės ūkio parodos Vyriausiojo Komiteto nariu V. Augustinaičiu

Birželio 1 d. mūsų didžiosios Tėvynės sostinėje atidaryta 1955 metų Visasąjunginė žemės ūkio paroda.

Ši paroda yra viena iš veiksmingiausių priemonių socialistinio žemės ūkio pasiekimams propaguoti ir kolūkių bei tarybinių ūkių, mašinų-traktorių stočių, žemės ūkio pirmųjų priešakiniams patyrimui, o taip pat mokslinio tyrimo ir bandymų įstaigų pasiekimams kuo greičiausiai įdiegti į kolūkių ir tarybinių ūkių gamybą. Visasąjunginė žemės ūkio paroda, organizuota TSRS Ministrų Tarybos ir TSKP Centro Komiteto nutarimu, yra tikrai visaliaudinė socialistinio žemės ūkio laimėjimų apžūra.

Kaip ir pernai, dešimtys ir šimtai tūkstančių ekskursantų—kolūkiečių, mechanizatorių, specialistų ir visų žemės ūkio darbuotojų su didžiuliu susidomėjimu ir nauda studijuos parodoje pažangius ūkio tvarkymo metodus, siekdami kuo greičiausiai įdiegti juos į kolūkių ir tarybinių ūkių gamybą.

1954 metų parodoje nuo mūsų respublikos dalyvavo 800 kolūkių, tarybinių ūkių, MTS, mokslinio tyrimo ir bandymų įstaigų, gyvulininkystės fermų, žemės ūkio pirmūnų. Daugelis jų 1953 metais pasiekė puikius laimėjimus, žymiai viršijančius rodiklius, teikiančius teisę dalyvauti parodoje. Už tai Visasąjunginės žemės ūkio parodos Vyriausiasis Komitetas atžymėjo juos aukštais apdovanojimais. Antai, I laipsnio diplomais apdovanoti Kapsuko rajono „Šešupės“ kolūkis ir penki tarybiniai ūkiai, II laipsnio diplomais—Priekulės rajono Stalino vardo kolūkis, Dotnuvos valstybinė selekcinė stotis ir 15 tarybinių ūkių. Keturi žemės ūkio pirmūnai apdovanoti Didžiuoju aukso medaliu, dvidešimt—Mažuoju aukso medaliu, 103 žemės ūkio darbuotojai apdovanoti sidabro medaliais.

Garbingi apdovanojimai paskatino parodos dalyvius pasiekti naujas pergales kovoje už tolesnį visų artelinio visuomeninio ūkio šakų pakėlimą. Dauguma pernykštės parodos dalyvių už laimėjimus, pasiektus 1954 metais, vėl pristatyti dalyvauti 1955 metų parodoje.

Prie jų priklauso Priekulės rajono Stalino vardo kolūkis—1954 metų parodos dalyvis. Šios žemės ūkio artelės gyvulininkystės darbuotojų grupė lankėsi parodoje, kur susipažino su priešakiniais darbo fermose metodais, su pirmaujančių šalies gyvulių augintojų patyrimu. Sekdamas parodos dalyvių pavyzdžiu, kolūkis daug nuveikė savo pašarų bazei sustiprinti. Iš rudens buvo paruošta užtenkama pašarų atsarga, užtikrinusi sotų žiemojimą. Visose kolūkio gyvulininkystės patalpose visiškai mecha-

nizuoti daug darbo reikalaujantieji procesai. Pavyzdžiui, karvidėje įrengtas kabamasis kelias, nutiestas vandentiekis, įtaisytos automatinės girdyklos. Šalia kiaulidės įrengtas pašarų ruošimo cechas. Pirmą kartą silosui buvo panaudota 600 centnerių bulvių. Šis kolūkis metinį pieno primelžimą iš kiekvienos karvės pakėlė vidutiniškai iki 2.809 kilogramų ir dabar vėl rekomenduotas dalyvauti parodoje.

Skirtingai nuo pernykščių metų, dabar parodoje nuo Tarybų Lietuvos bus atstovaujami ištisi rajonai. Antai, už gausų kolūkiuose išaugintą ilgapluoščių linų sėmenų derlių, kuris pernai vidutiniškai rajono mastu sudarė 4,02 centnerio iš hektaro, parodos dalyviu patvirtintas Linkuvos rajonas.

Parodos dalyvių tarpe taip pat Linkuvos MTS, kuri užtikrino gausų cukrinių runkelių ir linų derlių, viršijo metinį traktorinių darbų planą ir pasiekė gražius laimėjimus mechanizuojant darbą fermose. Už laimėjimus išvedant naujas grūdinių, ankštinių kultūrų, bulvių, žolių, pašarinių šakniavaisių ir daržovių veisles ir už jų įdiegimą į gamybą vėl patvirtinta dalyvauti parodoje Lietuvos valstybinė selekcinė stotis. Iš viso dalyvauti 1955 metų Visasąjunginėje žemės ūkio parodoje pristatyta kolūkių, tarybinių ūkių, fermų, mokslinio tyrimo ir bandymų įstaigų, mechanizatorių, kolūkių bei tarybinių ūkių vadovų, kolūkiečių beveik dvigubai daugiau, negu pernai.

Lietuvos TSR paviljonas parodoje, kaip ir kiti paviljonai, yra gerai paruoštas su tiki gausius svečius ir ekskursantus. Iš naujo perdirtos kai kurios ekspozicijos, atstrado naujų parodos dalyvių stendai. Į Lietuvos TSR paviljoną atsižsta daug naujų eksponatų natūra: įvairių kultūrų pėdai, grūdai, daržovės, bulvės. Gausiau bus atstovaujama paviljone Lietuvos maisto ir lengvoji pramonė, perdirtanti žemės ūkio produkciją. Lietuvos dailininkai, dekoratoriai, montažininkai įdėjo daug darbo ir sumanumo, kad tinkamai atvaizduotų mūsų respublikos pirmaujančių ūkių ir geriausių žemdirbių laimėjimus.

Atkaklus VŽŪP dalyvių patyrimo įdiegimas į kolūkių, MTS ir tarybinių ūkių gamybą davė gerus rezultatus. Visų žemės ūkio darbuotojų garbės reikalas—aktyviai kovojant už TSKP CK sausio Plenumo istorinių nutarimų įvykdymą, plačiai išvystant socialistinį lenktyniavimą už visų žemės ūkio kultūrų derlingumo smarkų pakėlimą, už visuomeninių gyvulių skatėjų padidinimą bei jų produktyvumo pakėlimą, iškovoti teisę dalyvauti ateinančių metų parodoje.

(ELTA).

ŠVIESI IR LAIMINGA VAIKYSTĖ TARYBŲ ŠALYJE

TARPTAUTINĖ VAIKŲ GYNIMO DIENA

Birželio 1-ąją Tarybų Sąjungos tautos, o taip pat visose pasaulio šalyse milijonai geros valios žmonių pažymi Tarptautinę vaikų gynimo dieną. Kiekvienais metais ši diena pažymima stiprinant nepalenkiamą tautų valią kovoti už taiką, prieš naujo karo grėsmę.

Apginti taiką—mūsų vaikų laimė! Sulaikyti agresoriaus ranką, pakilusią viršum vaikų galvų!—tokiais šūkais ir reikalavimais pažangieji viso pasaulio žmonės sutinka Tarptautinę vaikų gynimo dieną.

Kova vaikams ginti neatskiriama nuo kovos už taiką. Gyvenimas ryškiais faktais patvirtina, kad vaikų laimė ir taikus gyvenimas priklauso nuo tikslų, kurių siekia vienos arba kitos šalies politika. „Nekintamas Tarybų Sąjungos užsienio politikos principas yra lenininis skirtingų visuomeninių sistemų sambūvio principas,—kalbėjo N.A. Bulganinas Europos valstybių Varšuvos Pasitarime taikai ir saugumui Europoje užtikrinti.—Tarybinė vyriausybė gina šį principą, siekdama išgelbėti žmoniją nuo karo baisumų ir nelaimių, užtikrinti tautoms taiką ir ramybę“.

Tarybų valstybė, Komunistų partija, vykdydamos nuoseklią tautos ir bendradarbiavimo tarp tautų politiką, užtikrina visų šalių gyventojų vaikams taiką ir laimingą gyvenimą. Mūsų šalyje vaikams atiduodama visa, kas geriausia ir šviesiausia, vaikų laime rūpinasi ne tik tėvai, bet ir valstybė. Daugiau kaip 44 tūkstančiams moterų suteiktas „Motinos didvyrės“ garbės vardas, daugiau kaip keturi su puse milijono moterų apdovanotos „Motinos šlovės“ ordinais ir „Motinystės medaliu“.

Metai iš metų auga asignavimai naujų mokyklų, vaikų darželių ir lopšelių, vaikų ligoninių ir klinikų statybai, pionierių stovykloms ir vaikų sanatorijoms.

Mūsų valstybė nuo kapitalistinių valstybių skiriasi tuo, kad ji nesigali iššū vaikams gerai prižiūrėti ir jaunimui gerai auklėti. Tai rodo konkretūs pavyzdžiai ir iš mūsų respublikos gyvenimo. Kas-

met vis daugiau skiriama lėšų švietimui, mokslui ir kitoms socialinėms-kultūrinėms priemonėms. Kovo mėnesį įvykusi Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos sesija parodė, kad respublikos 1955 metų biudžete šiems reikalams yra numatyta 1 milijardas 18 milijonų rublių, tai yra 77,6 milijono rublių daugiau, negu šiam tikslui buvo numatyta 1954 metais.

Šiais metais Tarybų Lietuvoje veikia 960 septynmečių ir 341 vidurinė mokykla—498 mokyklomis daugiau, negu 1950 metais. Naujais 1955—1956 mokslo metais bus atidarytos dar 49 naujos septynmetės ir 39 vidurinės mokyklos, kas įgalins sekančiame penkmetyje palaipsniui pereiti prie visuotinio vidurinio apmokymo visoje respublikoje. Palyginti su pasakytiniais brūzijos valdymo metais mokytojų skaičius Lietuvoje išaugo beveik 3,5 karto.

Tarybų Lietuvos aukštosios ir specialios vidurinės mokyklos šiais metais išleis apie 7 tūkstančius naujų specialistų.

Kiekvienais metais plečiamas vaikų darželių, vaikų lopšelių ir kitų vaikų įstaigų tinklas. Plati vaikų įstaigų sistema padeda moterims-motėms išauginti sveikus vaikus ir suteikia joms galimybę aktyviai dalyvauti visuomeniniame, ūkiniame, kultūriname ir politiniame mūsų šalies gyvenime. 1955 metais Tarybų Lietuvoje veikė 203 vaikų darželiai ir 91 lopšelis. Šių įstaigų finansavimui 1955 metų biudžete numatyta 28 milijonai rublių arba 3 milijonai rublių daugiau, negu tam tikslui buvo skirta 1954 metais. Šiais metais iš sąjunginio biudžeto respublikos daugiavaikėms ir vienišoms motinoms bus išmokėta 57 milijonai rublių valstybinių pašalpų.

Kasmet vis gausiau steigiami kolūkiniuose kaimuose sezoniniai vaikų lopšeliai bei aikštelės, kurių 1954 metais buvo suorganizuota daugiau kaip 200.

Mūsų vaikai auklėjami kilniausių idėjų, tarybinio patriotizmo ir tautų draugystės dvasia.

Iš Tarybų Sąjungos, liaudies demokratijos šalių gyvenimo viso pasaulio darbo žmonės mato, kokia yra džiaugsminga ir laiminga vaikystė socialistinės santvarkos sąlygomis.

Visai kitą vaizdą mes matome kapitalistiniame pasaulyje. Kapitalistinių šalių darbo žmonės nuolat stegia beviltiškas susirūpinimas savo vaikų ateitimi. Mokyklų lankymo problema pasidarė neišsprendžiama milijonams vaikų. JAV vien tik 1952 mokslo metais apie 2 milijonai vaikų ir paauglių buvo priversti palikti mokyklą ir stoti dirbti fabrikuose ir gamyklose. Iš viso šioje „dolerinės demokratijos“ šalyje neturi galimybių mokytis apie 6 milijonai vaikų, nors čia popieriuje ir deklaruotas visuotinis apmokymas...

Tamsumas, skurdas, badas—tokia yra daugelio vaikų dalis kapitalistinėse šalyse. Ir tai nenuostabu: ten, kur vyriausybės vadovaujasi karinių pasirengimų planais, kur nuolat blogėja darbo žmonių gerovė, kur į priaugančiąją kartą žiūrima tik kaip į būsimuosius kareivius,—ten negali būti ramaus ir laimingo gyvenimo vaikams.

Kapitalizmas luošina vaikų gyvenimą, daro juos mažamečiais nusikaltėliais, ugdo neapykantą ir priešišumą kitoms tautoms.

Štai kodėl visose pasaulio šalyse auga vis didesnis tėvų ir motinų siekimas ginti vaikų gyvybinius interesus, užtikrinti jiems taikų gyvenimą. Viso pasaulio geros valios tėvai su didele meile ir viltimi žvelgia į Tarybų Sąjungą, kur vaikų ateičiai statomos naujos gamyklos, įdirbamos naujos žemės, išauginami gausūs derliai, statomi nauji miestai ir kolūkiniai kaimai.

Tarybų Lietuvos darbo žmonės, kaip ir visa tarybinė liaudis, pažymi Tarptautinę vaikų gynimo dieną su naujais darbo laimėjimais, su nauju pasiryžimu atiduoti savo jėgas už tolesnį mūsų Tėvynės galios stiprinimą, už taiką, už komunizmo pergalę.

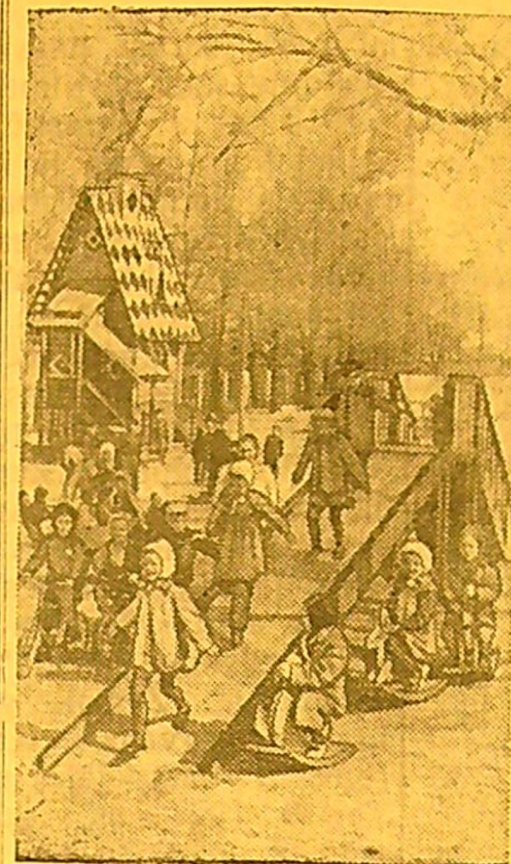
J. Mačiulis

Lupenkos septynmetės mokyklos moksleiviai ne tik gerai pasiruošę egzaminams. Jie ir saviveikloje aktyviai dalyvauja—ruošiasi rajoninei dainų šventei. Neseniai saviveiklininkai suruošė koncertą visiems šios mokyklos moksleiviams.

Nuotraukoje: choro grupė, vadovaujama mokytojos Kaukėnaitės, atlieka dainas iš dainų šventės repertuaro.

M. Deičo nuotr.

Šimtai vaikų auklėjami Šiaulių vaikų darželiuose. Čia jie apgaubti nuolatinio dėmesiu. Ypatingai gerai organizuotas darbas su mažaisiais piliečiais vaikų darželyje Nr. 3. Darželio auklėtojai atlieka su vaikais įdomius psichopedinius, rengia ekskursijas, organizuoja žaidimus.

Nuotraukoje: Vaikų darželio Nr. 3 vaikai žaidžia Šiaulių miesto kultūros ir poilsio parko vaikų aikštelėje.

I. Baltmano nuotr.

(ELTA).

Vaikų laimei nepagailėti nieko

Kaip dažnai eidama gatve sutinku motinas, vedinas ar nešinas vaikus. Jų veide—laimės šypsena. Ir kodėl nesišypsoti? Vaikai auga aprūpinti, nejausdami skurdo. Tėvams juos auginti ir auklėti padeda valstybė, apgaubdama mažuosius dideliu rūpinimusi. Ir vaikų lopšelis, ir darželis, ir biblioteka, ir Pionierių namai, ir mokykla—viskas padeda tėvams. Tarybų valdžia padovanojo mūsų šalies mažiesiems šviesią ir laimingą vaikystę.

Kaip baltų sapną prisimenu dabar savo vaikystę, vaikystę visų varguolių, kai valdė buržuai. Aš septynerių metų išėjau prie buožės bandos, o vėliau—prie sukešnių darbų. Tokia pat vaikystė teko ir mano vaikams. Vaikų buvo penketas. Kad juos pavalgydintume, apręgtume, reikėjo dirbti daug, daug. O darbo nevisada rasti galima buvo. Išeidavome su vyru į darbą ištisai dienas, palikdami ir šeimnininke, ir aukle mažiesiems vyriausią—šešiametę dukrelę Marytę. Taip klajojome iš miesto į miestą, ieškodami pelningesnio darbo. Bet jo nebuvo. Neretai ir duonos kąsnio ant stalo trūkdavo.

Mokykla vaikams? Apie tokį dalyką sunku buvo ir svajoti. Žiemą—aprengti nėra kuo, vasarą—ganyti reikia, duonos užsidirbti. Tik tris žiemas mokėsi vyresnioji duktė mokykloje.

Anksti suprato vaikai savo skurdžią dalį. Bet kartu pamatė, kas dėl to kaltas.

Prisimenu, Marytė dažnai man kalbėdavo, kad ji būtinai mokysis, o paskui eis per žmones, pasakodama jiems, kad reikia kovoti prieš turčius. Jie minta varguolių prakaitu. Jie uždaro varguolių vaikams duris į mokyklą.

Marytė išėjo ginti tiesos, ginti mūsų laisvės, vaikų gražaus gyvenimo. Ji žuvo. Skaudėjo, o, kaip skaudėjo tada mano, motinos, širdis...

Tačiau mane ramino tai, kad reikalas, už kurį ji žuvo, nugalės. Sulauksime šviesių dienų mes. Ir gyvenys laimingai visi mūsų šalies žmonės, nereikės daugiau skursti vaikučiams.

Dabar, kai aš matau linksmai bežaidžiančius vaikus, yra man atlyginimas už patirtas kančias žuvus brangiam mano vaikui.

Daugiau tokios kančios pasikartoti neturi. Vaikai turi gyventi laimingai, jų šviesios vaikystės neturi drumsti karo audros. Mūsų vaikų laimei mes neturime gailėti nieko, net gyvybės. Kiekvienas tarybinis žmogus dar tvirčiau turi dirbti, kad stiprėtų mūsų Tėvynės galybė. Tuo bus užtikrinta ir šviesi mūsų vaikų ateitis.

A. Melnikienė

Tarybų Sąjungos Didvyrio Marytės Melnikaitės motina

VAIKAMS

(Faktai iš rajono gyvenimo)

Valstybė teikia didelę materialinę paramą daugavaiškoms šeimoms ir vienišoms motinoms auklėjant vaikus. Vientik per šiuos metus 4,5 mėnesio daugavaiškoms ir vienišoms motinoms išmokėta 182.160 rublių.

Rajone veikia vienas stacionarinis vaikų darželis ir vienas lopšelis.

Apie pusantro šimto mažųjų kasmet išsių miesto ir už-

miestinėse pionierių stovyklose.

Kad vaikai galėtų naudingai praleisti laisvalaikį, lavintų gabumus mėgiamoje srityje, į pagalbą ateina rajono Pionierių namai. Juose šiemet veikia 7 būreliai.

Vaikų bibliotekos knygų fondas sudaro 4032 tomus.

Šiemet vaikams Zarasų kino teatre buvo demonstruota 33 filmai.

Ižymi lietuvių tautos rašytoja

(Julijos Žemaitės 110-ųjų gimimo metinių sukakčiai paminėti)

Šių metų gegužės mėn. 31 d. sukako 110 metų nuo įžymiosios lietuvių rašytojos Julijos Žemaitės-Žymantienės gimimo.

Julija Beniuševičiūtė-Žymantienė, literatūroje išgarsėjusi Žemaitės slapyvardžiu, gimė Žemaitijoje, Bukantiškės dvare, dabartinio Plungės rajono ribose, vargingoje plikbajorių šeimoje. Jos tėvas ūkvedžiavo grafiu Plioterių dvare, o ji pati augo kartu su kumečių, žemės darbininkų ir valstiečių vaikais. Iš pat mažens būsimoji rašytoja giliai pažino baudžiavinę aplinką, sunkią kumečių ir valstiečių dalį. Jokio specialaus ir bendrojo lavinimosi mokslo ji nebaigė, jaunystėje šiek tiek pasimokė privačiai, pramoko skaityti ir rašyti lenkiškai, yra bandžiusi lenkiškai rašyti eilėraščius. Atjausdama išnaudojamuosius, būdama jų pušėje, Žemaitė padėjo 1863 m. sukilėliams. Tai dar labiau ją suartino su to meto demokratiniomis idėjomis, su darbo valstiečiais.

Tų idėjų vedama, Žemaitė prieš motinos ir giminių valią 1865 m. išteka už dvaro berno, buvusio baudžiaininko Žymanto. Ir taip ji paprasta valstietė pragyveno ištisą trisdešimt metų, įsigydama didelį gyvenimo patyrimą, visus to meto Lietuvos kalmo vargus pergyvendama pati. Visa tai vėliau Žemaitė su dideliu talentu aprašė savo kūriniuose.

Mokslėvis P. Višinskis ją supažindina su lietuviškais raštais, propagavstais lietuvių liaudies kovą prieš caro vedamą nutautinimo ir nacionalinės spaudos politiką, paskatina Žemaitę griežti plunksnos. Ir taip 1894 m. išvysta dienos šviesą pirmasis jos spausdintas apsakymas „Rudens vakaras“. Vėliau pasirodo ir kiti kaimo buitį vaizduojantys apsakymai — „Martti“, „Petras Kurmelis“, „Topylis“, „Prie dvaro“ ir t. t. Savo apsakymais „Prie dvaro“, „Streikas dvare“, „Kellionė į Sīdlavą“ ir kai kuriais kitais, sukurtais 1905 m. revoliucinio judėjimo įtakoje, ji aštriai jau pasisako prieš dvarininkus, kunigus, buožes, caro valdininkiją ir kitus išnaudotojus, suartėja su socialdemokratine spauda.

1912 metais apsigyvena Vilniuje, kad galėtų prasimaitinti, dirba laikraščiuose, kurį

laiką už darbą Lietuviškoje spaudoje sėdi kalėjime.

1915 m. J. Žemaitė persikelia į Petrogradą, iš kur išvyksta į Jungtines Amerikos Valstybes nukentėjusiems nuo karo aukų rinkti. Ji aktyviai dalyvauja Amerikos lietuvių demokratinėje veikloje, straipsniais, feljtonais kelia aikštėn kunigų ir kitų buržuazinių „šelpėjų“, kurie tuo metu maudavo į Ameriką aukų rinkti lietuvių reikams, įvairias suktybes. Rašytoja aštriai išjuokia „amerikinį gyvenimo būdą“.

1921 m. Žemaitė grįžta į Lietuvą, gyvena Kapsuko (buv. Marijampolėje) mieste. Ten ji 1921 m. gruodžio mėn. 7 d. miršta.

Pačiu žymiausiu ir būdingiausiu Žemaitės kūriniu tenka laikyti apsakymą „Martti“. Apsakyme ryškiai parodytos kaimo gyvenimo ydos, atsiradusios dėl feodalizmo liekanų, carinės spaudos ir naujų kapitalistinių santykių vystymosi kaime — moterų išnaudojimas, vedybos išskaičiavimo sumetimais, tamsumas, gobšumas ir kt.

Visai nutylėti Žemaitės, kaip talentingos liaudies gyvenimo vaizduotojos, kovotojos už šviesesnį rytojų, kūrėjos buržuazija negalėjo. Todėl buržuazinės Lietuvos švietėjos stengėsi Žemaitę įsprausti vien tik į mokyklinių chrestomatijų rėmus. Per dvidešimt buržuazijos viešpatavimo Lietuvoje metų nebuvo išleisti jos laišakai, korespondencija. O juk juose pasakyta daug tiesos apie buržuazinę Lietuvą ir jos vadeivas. Štai kaip ji apibūdina viename savo laiške smetoninį režimą Lietuvoje:

„Bet man žingaidu, kokį prezidentą Lietuva gavo? Ar šaltus barščius, arba surūgusią smetoną, arba tiesiai kokias išrūgas, kokių dičturčių, dvarponių ar kunigų išsunktas, nes visur turtai, pinigai viršū ima“...

Tik tarybinės santvarkos dėka Žemaitės raštai tapo plačiai prieinami darbo liaudžiai, leidžiami didžiuliais tiražais ne tik rašytojos gimtąja kalba, bet rusų ir dešimtimis kitų tarybinių tautų kalbų bei užsienio kalbomis.

Už tą didžiulę meilę darbo žmogui, kuria sušildyti visi jos kūriniai, pati liaudis ją pavadino sava, liaudies rašytoja.

K. Kedaitis

150-asis vaikų meninės saviveiklos kolektyvo koncertas

1949 metais prie Medicinos darbuotojų profsąjungos klubo susikūrė vaikų meninės saviveiklos ratelis. Pirmosiose šio ratelio repeticijose dalyvaudavo 6-8 mažieji šokėjai. Per šešerius metus ratelis žymiai išaugo. Meninės saviveiklos kolektyve dalyvauja apie 50 vaikų. Čia

veikia šokių ir dramos rateliai, lėlių teatras.

Jaunieji atlikėjai pasirodė daugelyje Vilniaus klubų, koncertavo Švenčionyse, Druskininkuose, Pabradėje, Birštone ir kitur.

Šiomis dienomis įvyko 150-asis vaikų meninės saviveiklos kolektyvo koncertas. (ELTA).

SKAITYTOJŲ LAIŠKAI

Jie traukia kolūkj atgal

Nemaža yra „Garbingo darbo“ kolūkyje žmonių, dirbančių stropiai ir sąžiningai. Didžiuojasi kolūkis antrosios laukininkystės brigados sėėjais Aleksu Umbrasu, Ignu Zavacku, Chaževskiu. Jie kasdien padaro visą darbo užduotį, darbą atlieka stropiai ir su meile.

Bet dar yra ir tokių žmonių, kuriems darbas kolūkyje laukuose nemielas. Jie dirba, kaip pakliuvo. Štai, pavyzdžiui, pirmoje laukininkystės brigadoje dirba net penki sėėjai, tačiau jie niekada nepadaro per dieną tiek, kiek trys sėėjai antroje laukininkystės brigadoje. Ir dirva, atrodo, tokia pati, ir paruošta neblogiau, o darbas neina — ir tiek. Pasiziūrėjus iš arčiau, tuojau pamatysi, kodėl jiems darbas nesiseka. Šie sėėjai daugiau ilsisi, negu dirba. Nejaugi nesupranta šie kolūkiečiai, kad tokiu savo darbu jie daro žalą derliui, o tuo pačiu

ir kolūkiui, ir patys sau?

Nesąžiningai dirba ir kolūkio sandėlininkas P. Rakauskas. Po sandėlių tiesiog bausi vaikščioti, kad neapvirstumei ant šiukšlių krūvos. Ant tų šiukšlių pastatomi maišai sėklas pilant, grūdai byra į šiukšles, o „taupus“ sandėlininkas jas sušluoja paskui į maišą ir atiduoda sėti lyg gerus grūdus. Išėina taip, kad žiemą kolūkiečiai dirbo, valė, rūšiavo grūdus, kad sėklos būtų švarios, kad derlius būtų didesnis, o pavasarį Ragauskas visą jų darbą pavertė niekais. Argi iš šiukšlinių sėklų galima bus gauti gerą derlių?

Tokie nesąžiningi žmonės traukia atgal visą kolūkj, žlugdo sąžiningų kolūkiečių pastangas kovojant už aukštą derlių. Negalima jiems toliau to leisti. Toks yra sąžiningų kolūkiečių noras. Jis turi būti įvykdytas.

I. Kaštonas

Geraširdiškumas ne vietoje

J. Žemaitės vardo kolūkio I laukininkystės brigados arklinininku dirbęs kolūkielis F. Miliukinas nesąžiningai atlieka savo pareigas. Naktys dabar dažnai būna labai šalotos, vėjuotos ir lietingos, tačiau F. Miliukinas niekada nesuvaro arklių į tvartus, nors jo prižiūrime arklių bandoje yra nemažai kumelių. Nakties metu palikęs arklus, arklinininkas ramiausiai miega namuose. Nesenai, nuėjęs rytą prie arklių, F. Miliukinas surado vieną kumeliuką sušalusį. Norėdamas lengviau išsisukti, jis kolūkio valdybai pranešė, kad kumeliuką... sudraskęs vilkas.

— Ką gi padarysi, — nurodė sąskaitininkui gailėstingas

G. Ivanovas
V. Petrovas

Taikstosi su savivaliautoju

„Pirmūno“ kolūkio III laukininkystės brigados arklinininkas J. Breidokas blogai prižiūri jam priskirtus arklus. Dėl nesąžiningo arklinininko darbo krito du arkliai, tačiau kolūkio valdyba į tai neatkreipė jokio dėmesio. Klitininkas liko nenubaustas.

Dabar arklinininkas visuome-

niniais arkliais uždarbiauja, apdirbdamas pasodybinius sklypus. Ir šis Breidoko savivaliavimas praeina nepastebėtas kolūkio vadovų.

Įdomu, ar ilgai kolūkio vadovai taikstysis su tokio arklinininko Breidoko elgesiu?

S. Serevičiūtė

„Pergalės“ medžiagos pėdsakais

„Kodėl traktorininkai neįvykdo užduoties“

Tokio pavadinimo skaitytojų laiškas buvo išspausdintas gegužės mėn. 7 d. „Pergalėje“. Jame buvo nurodyta, kad „Pirmūno“ kolūkyje dirbą traktorininkai neįvykdo užduoties dėl kolūkio vadovų nerūpestingumo. Kolūkio vadovai neišskyrė kolūkiečių, kurie pristatytų prie

traktorių degalus, ir traktorininkai dėl degalų stokos stovinėja. Kolūkio valdyba pranešė redakcijai, kad iškelti faktai teisingi. Imtasi priemonių padėti ištaisyti. Pristatyti degalams ir tepalui prie traktorių paskirti du kolūkiečiai, kurie gerai atlieka savo darbą.

Sportas

Rajoninė profsąjunginė spartakiada

Gegužės mėn. 28—29 d.d. Zarasuose vyko rajoninė profsąjunginė spartakiada, kurioje dalyvavo 80 sportininkų iš Kultūros darbuotojų, Švietimo darbuotojų, profsąjungų ir LSD „Žalgiris“ centrinio kolektyvo. Spartakiadoje — dviračių lenktynės ir lengvoji atletika.

Gegužės 28 d. buvo duotas startas dviratinkams. Vyrų važiavo 25 km, merginų — 15 km. Vyrų grupėje pirmąją vietą iškovojo dviratinkas P. Janaudis (Kultūros darbuotojų profsąjunga), įveikęs distanciją per 56 min. Moterų grupėje pirmavo Markelytė (Švietimo darbuotojų profsąjunga), sukorusi distanciją per 40 min. 15 sek.

Rytojaus dieną II vidurinės mokyklos sporto aikštelyje vyko lengvosios atletikos varžybos. Neblogus rezultatus 100 m bėgime parodė žalgirietis A. Žukauskas, iškovojęs pirmąją vietą. Toje pačioje distancijoje merginų grupėje pirmoji finišavo G. Mickutė (Švietimo darbuotojų profsąjunga). Ji taip pat užėmė pirmąją vietą 200 m bėgime.

Gerus rezultatus parodė Kultūros darbuotojų profsąjungos narys A. Būga 400 m distancijoje. Distanciją jis įveikė per 1 min. 2,8 sek.

800 m distancijoje finišo juostelę pirmasis pertraukė L. Predkelis (Kultūros darbuotojų profsąjunga), prabėgęs nuotolį per 2 min. 33,2 sek.

Kultūros darbuotojų profsąjungos narys V. Šakalys pirmuoju prabėgo 1500 m nuotolį, įveikęs jį per 5 min. 14,3 sek.

Gerai pasirodė Kultūros darbuotojų profsąjungos narys A. Garšanas šuolyje į aukštį, peršokęs 1 m 60 cm, tuo pačiu įvykdydamas III atskirio reikalavimus. Jis pirmavo ir barjeriniame 110 m bėgime. Barjerinį bėgimą moterų grupėje 80 m distancijoje pirmoji įveikė Rožkova (LSD „Žalgiris“ centrinis kolektyvas).

Šuolyje į tolį pirmąsias vietas iškovojo Švietimo darbuotojų profsąjungos narys S. Vaitonis ir žalgirietė E. Rožkova.

Šuolyje su kartimi pirmavo V. Šakėnas (Švietimo darbuotojų profsąjunga), peršokęs 2 m 70 cm.

Disko, ieties metime ir rutulio stūmime pirmąsias vietas iškovojo L. Kononovas (Švietimo darbuotojų profsąjunga).

10.000 m ir 5000 m bėgimas, taip pat 10.000 m ėjimas įvyks birželio 5 d.

Iki šiol spartakiadoje pirmąją Švietimo darbuotojų profsąjungos sportininkai.

V. Petkevičius

Redaktorius
L. RUDASEVSKIS